

Krigsspil - introduktion

Alle drenge leger med soldater. Nogle af dem bliver ved med at være drenge - også op i en voksen alder, hvor mange af dem bliver ved med at lege med soldater.

Der er mange artikler på denne hjemmeside om emnet krigsspil og andre krigsspilsrelaterede ting.

Barndommens plastiksoldater er nu afløst af tinfigurer, med uniformer malet i de korrekte farver. I stedet for skænderieme, om hvem der har vundet, har de nu indført regler, og kampene afgøres således ved hjælp af terningkast.

Det er dermed blevet til et krigsspil - et spil, der oprindeligt er blevet udviklet af den præjssiske militærskole i 1840'erne, og hvis principper anvendes den dag i dag af militæret overalt i verden.

Krigsspil som leg blev først kendt i starten af dette århundrede, da den kendte forfatter H.G. Wells udgav en bog med titlen "[Little Wars](#)". Her fortalte han om, hvordan han, som ivrig krigsspiller, udkæmpede mindre slag med sine tinfigurer på stuegulvet og på græsplænen.

I Chakoten er der også en gruppe ivrige krigsspillere. Flere gange om året arrangerer Chakoten større krigsspil, hvor alle interesserede kan være med. Da spillene arrangeres i weekender, er der også mulighed for blot at komme og se på. Der vil altid til disse større spil være en dommer, som også har til opgave at fortælle interesserede besøgende, om hvad der foregår, og om hvordan spillet fungerer.

Der spilles i hold, og lederne arrangerer som regel stabsmøder inden spilledagen, således at alle får en opgave at udføre. Ofte spilles der krigsspil fra Napoleonstiden, fordi de flotte uniformer på de anvendte 25 mm tinfigurer gør det til en oplevelse at se på.

Til spillet anvendes et terrænbord med skove, bakker og byer. En tinfigur svarer normalt til 20 mand, og figurerne stilles op i de formationer, man anvendte i den pågældende periode.

Ved spil fra Napoleonstiden optræder britisk infanteri således ofte i en linie, mens franskmændene er i angrebskolonner med en sværm af skytter ude foran i terrænet. Artilleriet spiller en væsentlig rolle, idet det kan skyde længere end infanteriets musketter, mens kavaleriet kan bevæge sig hurtigere og således angribe infanteri og artilleri i flanken, inden disse kan nå at skyde.

Selve kampene bliver afgjort ved terningkast, men ikke således, at der er tale om ren tilfældighed. De taktiske forhold vurderes, og på den baggrund gives der tillæg og fradrag til terningkastet.

Det er ikke altid, at verdenshistorien bliver ændret i et krigsspil, men Napoleon vinder nu ganske ofte sit Waterloo, og det giver nyt grundlag for diskussioner om, hvad der egentlig gik galt dengang i 1815.
